

Trautkarl.

I Lönskult i Orustad socken bodde det Trautkarl.
en som hetade Kugelberg v. del å jag de säker
på att han hade någon övernaturlig kraft. Han
hade en häst så liten v. skinn(mager) men nog
hade han dubbelt så stora lass som alla andra,
v. aldrig var hans häst tödd, fast de andras var
det. Och de så att han tog kraft i från de and-
ras hästar med all ståt till deras ök med pis-
kan v. sen till eget. Då fick hans häst deras
kraft också.

Den starke vrigstadsbonDen sterke
vrigstadsbon

En annan var det i Vrigstads, han hetta Hlag-
thorn o. hans sonson talte om'et, som var över-
dådigt stark. Han blev uttagen mot Pysleud i
kriget, men när han kom till regementet, o. de
hade blivit oppställda, så kom kaptensen o. mönst-
rade dom, o. då sa' han, att den som slog om-
kull honom, han skulle slippa att följa med ut
i kriget. Vrigstadsbon gick fram o. fällde
Kaptensen - det var en stor stark bjässe - på ett
ende tag. Men då tyckte Kaptensen det inte
hade gått rätt till. 'Då gör vi om'et' sa' den
andre, och gav kapten su, så han rullade där.
Då slapp han.

(forts.)

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2877

En gång var samme en i stann o. gick ner åt
hamnan till, och där höll de på o. lossade en
båt. När de gick förbi, han o. en tiv, så skrek en
åt dom: 'Här kunde, skulle du va' med!' Se den
liden fick en sällan gå i feed i stan, utan
de slängde sina gläpord efter en o. slops med
för vatten. Men brigstadsbren gick på katten o.
Lag en säck under vandra armen o. gick ut
med - sin fick han gå i feed.

Spökeriet på Vraket.

7 Vrigstad var ett torp, de kallte Vraket. Där bodde det ett folk, o. de hade en flicka, som inte var redig i huvet. Hon hade för sig, att hon hade en fästman, som hade fötter så vurna som skryplad, o. att han tog steg så stora som halva gård tomten. Och alla människor gick dit, o. man var där också o. jag med, fast jag bara var 10 år, o. tillade på spörens i snön. Kantonen var där, han hetade Lagerquist, o. han kom ingen vart med det. Så bad de en kloker gubbe, Anders, gå dit, o. han kom o. tog o. vrängde hatt o. rock o. beyyute gå omkring huset tre gånger, o. läste Fader vår baklänges, som de skulle göra, när en vill ha trollbygg ut huset. Men man var där en skräddare, som hetade Sidenquist, en redig spektakelmakare o. när

Skriv endast på denna sida!

(forts.)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2877

Spökeriet
på Vraket.

h.d.

~~h.d.~~

2877

(forts.)

gubben hade gått ett varv o. var på delandra.
sprang han ut genom dörren o. satte sig
på ryggen på Anders, o. han iväg neråt, för
han trodde det var spöket, o. han var så
rädd, så det skvatt i byxerna på'n, o. till
slut knuffade skraddan ner honom i en
bäck, som rann förbi. Och gubben trodde
då till döds, att det var spöket. Men det
hörde inte upp, utan var likadant om inte
värre, det tassade på vinden, o. det stog i väg-
garna, o. tavlorna riste. - En bra lång tid
efter gick kanton dit igen, men då ha-
de han sin lilla flika med sig, o. hon
var klokare än allihop de andre, för
hon sprang inte o. tillade överallt bakom
skåp o. dörrar utan på den slotta fli-
kan, o. då var det hon, som häls o drog
i en massa snöre o. slog i väggar, o.

Skriv endast på denna sida!

forts

E. d. 16. d

(forts.)

6.

spräiana i snön, det hade hon också gjort,
med ett slytblod sa' hon, när de satte
åt henne. Sin den dan, Tro jag inte,
det har varit nåt spöheri på Usaket.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2877

Skriv endast på denna sida!

E. d.